

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

រវាងនាហ្មឺន ជាមួយ

លេខ : ២១៩

តុលាការកំពូល

ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦

សាលដីកា

ដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម :

លេខ : ៨៧

១ - ឯកឧត្តម ឃឹម ប៉ុណ្ណ ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦

២ - លោក សោម សិរិវឌ្ឍ ជាចៅក្រម

៣ - លោក ប៉ែន សារ៉េន ជាចៅក្រម

៤ - លោក យូ ឧត្តរា ជាចៅក្រមរាយការណ៍

៥ - លោក ម៉ុង មុនីធីរិយា ជាចៅក្រម

លោក ខៀង វុធ ជាក្រឡាបញ្ជី

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក ឈួន ចាន់ថា ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បី ជំនុំជម្រះ លើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៥៨ គ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ: ១៦៣ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងដើមចោទឈ្មោះ រឹម រឹង (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៤៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីធ្វើស្រែ មានទីលំនៅ ភូមិអូរ ឃុំជ្រាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ឪពុកឈ្មោះ ម៉ូ រឹម " ស " ម្តាយឈ្មោះ ពូញ ហុត " រ " ។ តំណាងឱ្យប្រជាជនចំនួន ៨៤គ្រួសារ ។

មានមេធាវីលោក ណុស បូផល ។

និង ចុងចម្លើយឈ្មោះ សាលិញ ជឿម (ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីធ្វើស្រែ មានទីលំនៅ ភូមិស្វាយសរ ឃុំជ្រាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ឪពុកឈ្មោះ ម៉ក សាលី " ស " ម្តាយឈ្មោះ យ៉ាន់ សឿន " ស " ។ តំណាងឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ ។

មានមេធាវីលោក ស៊ិន សុវន ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងទាមទារដីស្រែទំហំ ១.៥០០ម x ៩០០ម ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ: ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ រឹម រឹង បានប្តឹងមិន សុខចិត្តនឹងសាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ: ២១៩ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ របស់តុលាការកំពូល ។

សាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៨៧ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១០-០៥-២០០២ របស់ឈ្មោះ រឹម រឹង ជាតំណាងឱ្យប្រជាពលរដ្ឋចំនួន ៨៤គ្រួសារ ប្តឹងសុំទាមទារដីស្រែទំហំ ១.៥០០ម x ៩០០ម ពីប្រជាជនភូមិស្វាយសរ ដោយសំអាងហេតុថា ប្រជាជន ភូមិអូរ របស់ខ្លួនបាននឹងកំពុងធ្វើស្រែលើដីនេះចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩២ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ និង មានលិខិតកាន់កាប់ដី ពីលោកមេឃុំឃុំឃ្នាំឆ្នាំ ១៩៩២ និង លិខិតកាន់កាប់ដីមួយទៀតក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦ ។ ស្រាប់តែដល់ឆ្នាំ ២០០១-២០០២ នេះប្រជាជនភូមិស្វាយសរដែលដឹកនាំដោយលោក សា លិញដើរ្យម បានបំផុសឱ្យប្រជាជនមក ភ្ជួរយកដីស្រែដែល ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ប្រជាជនភូមិអូរ ដោយសំអាងហេតុថា ជាដីកេរ្តិ៍តំណែលរបស់ខ្លួនតាំងពីសង្គមរាស្ត្រនិយមមកម្ល៉េះ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខៈ ៥២ " ក " ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ ៖

១ - ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១១-០៥-២០០២ របស់ដើមចោទឈ្មោះ រឹម រឹង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២ - ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី០៤-០៦-២០០២ របស់ប្រជាជនភូមិអូរមកឱ្យឈ្មោះ រឹម រឹង ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣ - ទទួលស្គាល់លិខិតផ្ទេរសិទ្ធិចុះថ្ងៃទី០១-០៧-២០០២ របស់ប្រធានភូមិស្វាយសរមកឱ្យឈ្មោះ សា លិញដើរ្យម ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

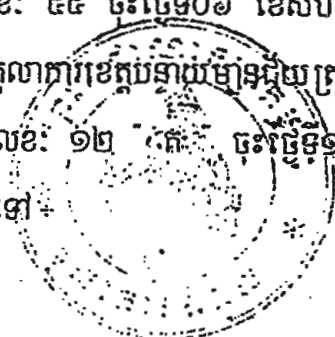
៤ - ប្រគល់ដីទំនាស់ទំហំ ១.៥០០ម៉ែត្រ x ៩០០ម៉ែត្រស្ថិតនៅភូមិអូរ ឃុំឃ្នាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយ មានជ័យ ឱ្យប្រជាជនភូមិអូរចំនួន ៨៤គ្រួសារ ដែលមានឈ្មោះ រឹម រឹង ជាតំណាងកាន់កាប់បង្កបង្កើនផល និង ប្រើ ប្រាស់ជាកម្មសិទ្ធិកាលណាសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ ។

៥ - កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ៧.០០០.០០០ ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចហើយ គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្នឹង ១.៨០០.០០០, សោហ៊ុយកិច្ចការស៊ើបអង្កេត ៥.០០០.០០០ និង រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ២០០.០០០ ។ កាលបើសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយ គឺ ប្រជាជនភូមិស្វាយសរចំនួន ១៤២គ្រួសារ ដែលមាន ឈ្មោះ សា លិញដើរ្យម ជាតំណាងរួមគ្នាបង់ប្រាក់នេះទៅដើមចោទវិញ និង បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយរួម គ្នាបង់ពន្ធ សមាមាត្រមួយភាគរយលើដីទំនាស់នេះដែលជាប្រយោជន៍ថវិការដ្ឋ ៨០% និង ជាប្រយោជន៍ដល់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ ហិបប្រាក់ ២០% ។

សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគុក្តី បើកជូរជូនឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខៈ ៥៥ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះ សា លិញដើរ្យម បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរបស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ក្រុងចំណុចនៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញ សាលដីការរៀបរយលេខៈ ១២ " ក " ចុះថ្ងៃទី១០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ ៖

១ - បង្កប់ឱ្យអាជ្ញាធរជំនាញគូសប្លង់ពីទំហំដីព្រៃ និង ដីបង្កបង្កើនផលជាក់ស្តែងរបស់គូភាគីទីមួយដោយ
មានការចូលរួមរវាងភាគីទំនាស់ជាតំណាង ។

២ - រាយការណ៍ពីទំហំដីបង្កបង្កើនផលរបស់ភូមិទីមួយៗក្រៅពីដីទំនាស់ ។

៣- សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូភាគី ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៥៨ " គ " ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍
ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ +

១ - ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ឈ្មោះ សា សិញ្ញឿម តំណាងឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ ចុះថ្ងៃទី ០៦-
០៨-២០០២ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២ - បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៥២ " ក " ចុះថ្ងៃទី១៩-០៧-២០០២ របស់តុលាការខេត្ត
បន្ទាយមានជ័យចោលជាអសារបង់ ។

៣ - ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០១-០៥-២០០២ របស់ដើមចោទឈ្មោះ រឹម រឹង តំណាងឱ្យប្រជាជន
ភូមិអូរ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ។

៤ - ដីទំនាស់ដែលមានទំហំតាមគំនូសប្លង់ទីតាំងដីទំនាស់លេខ: ១០៨/០៥ ជនសស.បជ/សដក ចុះថ្ងៃទី
០៥-០៥-២០០៥ ត្រូវបែងចែកជាពីរឱ្យភាគីម្ខាងៗកាន់កាប់តាមច្បាប់ តាមគំនូសគូសបន្ថែមដោយតុលាការមាន
ចំណុច A និង B ជាបន្ទាត់ពុះ គឺ :

- ទំហំ ABCDEFGA ដែលដែលមានបន្ទាត់ BC = ៥០០ម និង បន្ទាត់ GA = ៥០០ម ។

ក/- ផ្នែកខាងកើតប្រគល់ឱ្យប្រជាជនភូមិអូរ ។

ខ/- ផ្នែកខាងលិចដីទំនាស់សល់ពីចំណុចខាងលើ ប្រគល់ឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ ។ សំណូមពរលើសពីនេះ
បដិសេធចោល ។

៥ - កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន ១៣.០០០.០០០ គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្នឹង
២.៥៥០.០០០ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ៤៥០.០០០ ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០.០០០ និង លើ
អាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០.០០០ និង បង្កប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ ១% លើចំណែកដីទំនាស់ពាក់កណ្តាល
ដែលបានជាប្រយោជន៍ថវិការដ្ឋ ៨០% និង រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ២០% ។

៦ - សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី០៩-០៦-២០០៥ និង ប្រកាសជា
សាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៥-០៦-២០០៥ ចំពោះមុខគូភាគី បើផ្លូវប្តឹងសាទុកក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុកលេខ: ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ រឹម រឹង បានប្តឹងមិន
សុខចិត្តនឹងសាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសារណារបស់ឈ្មោះ រឹម រឹង តំណាងឱ្យប្រជាជន ៨៤ គ្រួសារចុះថ្ងៃទី០៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ ។

បានឃើញសារណាឆ្លើយតបរបស់ឈ្មោះ មូល ឃឿន. ទន់ ឈឿង តំណាងឱ្យប្រជាជន១៤២គ្រួសារចុះថ្ងៃទី

សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៨៧ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ របស់ តុលាការកំពូល ។

២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៥ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា :

បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ឈ្មោះ រឹម រឹង ស្ថិតក្នុងតំណក់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមកជំនុំជំរះបាន ។

សាលដីការដូច្នោះវេលារបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សា ជំនុំជំរះ មេត្តាពិនិត្យ និង សំរេចតាមច្បាប់ ។

លោក រឹម រឹង បានឆ្លើយថា : ខ្លួនប្តឹងសាទុក្ខមកនេះ គឺ សុំឱ្យតុលាការកំពូល សំរេចសេចក្តីដូចសាលាក្រុមរបស់ តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យវិញ ដ៏ទំនាស់នេះសព្វថ្ងៃកំពុងបង្កបង្កើនផលពាក់កណ្តាលម្នាក់ ។

មេភូមិអូរ បានឆ្លើយថា : ដ៏ទំនាស់នេះគឺជាដីរបស់ប្រជាជនភូមិរបស់ខ្លួនទេ ហើយប្រជាជនស្វាយសរមក រំលោភយកដីរបស់ប្រជាជនភូមិខ្លួនប្រាកដមែន ។

សំណូមពរសុំឱ្យតុលាការកំពូលជួយសំរួលដីនេះជូនប្រជាជនខ្លួនផង ។

លោក មូល ឃឿន បានឆ្លើយថា : ពាក្យដែលគាត់បានលើកឡើងថាចូលមកកាន់កាប់តំបន់៩២ មកនោះ មិនត្រឹមត្រូវទេព្រោះដីនេះជាតំបន់អស្ថិសុខគ្មានអ្នកណាមកកាន់កាប់មុនឬក្រោយទេគឺចូលមកកាន់កាប់តំណាលគ្នា

សំណូមពរ : សុំតំកល់សាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការដដែល ។

លោក ទន់ ឈឿង បានឆ្លើយថា : សុំឱ្យតុលាការបញ្ចប់រឿងក្តីនេះត្រឹមនេះដោយតំកល់សាលដីការរបស់ សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការវិញ ។

មេធាវីលោក លួស បូផល ការពារឱ្យប្រជាជនភូមិ អូរ បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា :

ខ្លួនសុំលើកពីអង្គហេតុគ្រួសារដើម្បីជូនជ្រាបជាមុន ដីនេះមុនជាតំបន់អស្ថិសុខហើយជាកន្លែងដែលសមរក្សមិ ក្តៅមិនដែលមានប្រជាជនណាមកបង្កបង្កើនផលលើដីនេះឡើយ ទើបនៅពេលបញ្ចប់សង្គ្រាមរដ្ឋអំណាចប្រជាជនភូមិ អូរបង្កបង្កើនផលលើដីនេះ ស្រាប់តែនៅឆ្នាំ២០០១-២០០២ មានប្រជាជនភូមិស្វាយសរចូលមករំលោភកាន់កាប់ដី នេះដែលជាដីរបស់ភូមិអូរ ។ ដ៏ទំនាស់នេះប្រជាជនភូមិអូរបានកាប់គ្រាន់ស្មាតបាតហើយ ទើបប្រជាជនភូមិស្វាយសរ មកបំពានយកតែម្តង នៅតុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យបានសំរេចប្រគល់ឱ្យប្រជាជនភូមិអូរជាកម្មសិទ្ធិតាមច្បាប់ ហើយ ។ សាលាឧទ្ធរណ៍បានសំរេចចែកដីនេះជាពីរដែលមិនបានយកច្បាប់អ្វីមកធ្វើជាសំអាងឡើយ គឺ យកប្លង់ដីមក ពុះបំបែកជាពីរតែម្តង ដែលមានលក្ខណៈខុសពីភាពជាក់ស្តែងនៃប្លង់ដីនេះស្រឡាស់ ។

តាមច្បាប់ការកាន់កាប់របស់ប្រជាជនភូមិអូរ គឺមានលក្ខណៈពិសេសព្រោះ គាត់មានលទ្ធកម្មពិសេស ដែល បញ្ជាក់ថា ដីនេះជារបស់ប្រជាជនភូមិអូរប្រាកដណាស់ ។ ចំណែកឯប្រជាជនភូមិស្វាយសរទើបចូលមកធ្វើការ បង្កបង្កើនផលនៅពេលត្រៀមដែល តុលាការកំពូល បានចេញលិខិតឱ្យហាមឃាត់ ដូច្នេះប្រជាជនភូមិស្វាយសរ បាន បំពានលើច្បាប់ទាំងស្រុង ។

សមណូមពរ : សុំបង្វិលសំណុំរឿងនេះទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

មេធាវីអ្នកស្រី ស៊ុន សុវ៉ន ការពារឱ្យប្រជាជនភូមិស្វាយសរ បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា :

តាមការដែលខ្លួនបានចុះទៅស៊ើបសួរ និង អង្កេតដល់ទីកន្លែងផ្ទាល់ឃើញថា នៅឆ្នាំ ១៩៧៩-១៩៩២ ដីនេះ មិនមានអ្នកណាចូលមកបង្កបង្កើនផលលើដីនេះឡើយ ព្រោះតំបន់នោះជាតំបន់អស្ថិរភូមិមិនមានជនណាចូលមកបង្ក បង្កើនផលបានឡើយ ។

ទើបតែមានសន្តិសុខបានប្រជាជននាំគ្នាចុះបង្កបង្កើនផលលើដីនេះតំណាលគ្នា គឺមិនអាចមានអ្នកណាធ្វើមុន ធ្វើក្រោយឡើយ ហើយជាក់ស្តែងសព្វថ្ងៃប្រជាជនទាំងពីរភូមិនេះកំពុងតែបង្កបង្កើនផលលើដីនេះពាក់កណ្តាម្នាក់ តែ ភូមិអូរបានដីធំជាងភូមិស្វាយសរ ។ នៅពេលដែលប្រជាជនភូមិស្វាយសរភ្ជួរដីសាបព្រោះស្រូវហើយ ប្រជាជនភូមិអូរ បានមកភ្ជួររាស់ពីលើបណ្តាលឱ្យខូចខាតផលដំណាំអស់ ឯកន្តម កាលពីមុនប្រជាជនភូមិអូរ និង ភូមិស្វាយសរ ជាភូមិតែមួយទេ ដោយមានកំណើនប្រជាជនច្រើនទើបគេបំបែកជាពីរភូមិ ដូច្នេះបានជាដីនេះត្រូវបែកជាពីរតាម របបប្រជាជន ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអាយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គូភាគី និង សេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីគូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

យល់ឃើញថា : បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ: ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ រឹម រឹង ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមក ជំនុំជំរះ បានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

យល់ឃើញថា : ពុំមានភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ច្បាស់ថា ប្រជាជនភូមិអូរ បានចូលមកកាន់កាប់ជាក់ស្តែងលើដី ទំនាស់តាំងតែពីឆ្នាំ ១៩៩២ ក្រោយពីលោក រឿង ចំ បានប្រគល់ឱ្យតាមលិខិតចុះថ្ងៃទី០៩-០៩-១៩៩២ នោះឡើយ ដោយហេតុថាលោក រឿង ចំ បានបញ្ជាក់តាមលិខិតចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ថា ថ្មីត្បិតតែលោកជាអ្នក អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកភូមិអូរមែន តែលោកមិនបានដឹងពីការកាន់កាប់ជាក់ស្តែងនោះទេ និង ម្យ៉ាងទៀតទាំងលោក រឿង ចំ ក្តី លោក អាង ភេទ ជាមេភូមិផ្ទាំងក្នុងឆ្នាំ២០០១ ក្តី ក៏ដូចជាលោក ជេង ប៉ោត ដែលជាមេភូមិផ្ទាំងក្រោយដែរ បានបញ្ជាក់ក្នុងន័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នាថា ប្រជាជនទាំងពីរភូមិចាប់ផ្តើមចូលកាន់កាប់ដីទំនាស់នេះនៅឆ្នាំ ២០០១ ដូចគ្នាទើបកើតមានទំនាស់ ដូចនេះការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍លើកយកគោលការណ៍សមធម៌មកពិចារណា និង សំរេច នោះជាការត្រឹមត្រូវហើយ ។

យល់ឃើញថា : សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៥៨ គ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខតុក្តិ

១ - ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ: ២៣១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់ឈ្មោះ រឹម រឹង ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២ - តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ: ៥៨ គ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣ - រឹមអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៩.០០០.០០ ដែលដើមចោទបានបង់ គឺ ៖

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្នឹងចំនួន ៤.០០០.០០ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០.០០ សំរាប់ជារង្វាន់

ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់.

- ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥.០០០.០០ សរុប ១៩.០០០.០០ ។

បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

៤ - សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៦ ។